

рівня його впливу та ефективності. Сучасна наука пояснює інституційний розвиток як тривалий процес, що потребує достатніх ресурсів, в тому числі кадрових, інфраструктурних, фінансових.

За результатами окремих досліджень було встановлено, що інституційний розвиток місцевого самоврядування визначається переважно ресурсним середовищем та формуванням відповідної інфраструктури [3].

Разом з тим, в теперішніх умовах інституційний розвиток місцевого самоврядування можливий виключно за взаємодоповнюючої участі всіх елементів системи: територіальної громади та органів місцевого самоврядування.

В умовах наявності ресурсів, необхідного нормативного регулювання і достатньої мотивації жителів територіальної громади та керівників місцевих органів влади інституційний розвиток є закономірним та природнім явищем.

Список використаних джерел:

1. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997р. №280/97-ВР: станом на 03.08.2023р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 23.10.2023).
2. Борщевський В., Волошин В.І. Інституційні важелі розвитку об'єднаних територіальних громад в умовах децентралізації управління. Аналітична записка. Національний інститут стратегічних досліджень. 2017. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2017-08/vazheli_rozvutku-a6b6a.pdf (дата звернення 24.10.2023).
3. Козюра І.В. Сучасний стан та перспективи інституційного розвитку місцевого самоврядування. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2013. № 9.
4. Мельниченко В.І. Інституційний розвиток на рівні регіону: навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. К.: НАДУ. 2009.

Гоцуляк Катерина Іванівна

Івано-Франківський фаховий коледж Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Україна
кандидат педагогічних наук, викладач

АНАЛІЗ РЕФОРМ В ОСВІТІ, ЇХНІХ ПЛЮСІВ ТА МІНУСІВ, А ТАКОЖ ЕФЕКТИВНОСТІ НОВИХ ПІДХОДІВ

Аналіз реформ в освіті може бути складним завданням, після чого ці реформи можуть відрізнитися за своїм призначенням, обсягом та методами впровадження. Проте, я надам загальний огляд плюсів і мінусів реформ в освіті, а також їх ефективності нових підходів.

Плюси реформи в освіті:

Модернізація навчальних програм. Реформи можуть сприяти оновленню навчальних програм, враховуючи сучасні вимоги і технології. Це всі студентам набувати актуальні знання.

Підвищення якості освіти. Реформи можуть спрямовуватися на підвищення якості навчання, удосконалення методів викладання та оцінювання.

Доступність освіти. Деякі реформи спрямовані на підвищення доступності освіти для всіх шарів населення, зменшуючи бар'єри щодо вступу в учбові заклади.

Адаптація до змін. Реформи можуть допомогти освітній системі бути більш гнучкою і адаптуватися до змін у суспільстві та економіці.

Мінуси реформи в освіті:

Опір ініціаторам. Багато реформ здійснюється з опозицією з боку вчителів, батьків та інших учасників освітнього процесу, що може ускладнити їх впровадження.

Фінансування. Реформи часто потребують значних інвестицій для успішного впровадження, а недостатнє фінансування може обмежити їхню ефективність.

Затримки та невизначеність. Впровадження реформи може зайняти багато часу, і результати можуть бути неоднозначними. Також деякі реформи можуть бути внесені без визначення чітких цілей і способів оцінки їхньої ефективності.

Вплив на вчителів і студентів. Реформи можуть створити додатковий тиск на вчителів та студентів, що можна вплинути на їхній стан і результати навчання [3].

Ефективність нових підходів. Ефективність нових підходів в освіті може визначатися надзвичайно факторами, такими як контекст, цілі реформи і як їх впроваджують. Деякі підходи можуть призвести до покращення нових результатів навчання, підвищення мотивації учнів і створення більш гнучких умов для навчання. Проте, ефективність завжди повинна оцінюватися на підставі конкретних даних і показників успіху.

Узагальнюючи, реформи в освіті мають свої плюси та мінуси, і їх ефективність залежить від багатьох факторів [2].

Так, ефективність реформи в освіті справді залежить від численних факторів. Декілька ключових факторів, які можуть вплинути на успішність освітніх реформ, включають:

Цілі та визначеність. Реформа повинна мати чітко визначені цілі і завдання. Якщо цілі реформи не визначені чітко, це може призвести до невизначеності та плутанини в процесі впровадження.

Фінансування. Реформи в освіті часто потребують фінансових ресурсів для успішного впровадження. Недостатнє фінансування може стати серйозним обмеженням для ефективності реформ.

Підтримка вчителів та педагогічних кадрів. Вчителі і педагоги грають ключову роль у впровадженні будь-якої освітньої реформи. Надання їм необхідної підтримки, навчання та ресурсів може вплинути на успішність реформи.

Залучення стейкхолдерів. Важливо включити всіх зацікавлених стейкхолдерів, таких як батьки, студенти, спільноти та інші, у процес розробки та впровадження реформ. Це сприяє більшій підтримці та легітимності реформи.

Моніторинг та оцінка. Система моніторингу та оцінки результатів реформи є ключовою для визначення її успішності. Порівняльний аналіз даних до та після впровадження з'ясувати, як реформа впливає на результати навчання та якість освіти.

Співвідношення з реальними потребами суспільства. Реформа повинна відповідати сучасним та майбутнім потребам суспільства, враховуючи зміни в технологіях, економіці та культурному контексті [1].

Так, глибокий аналіз потрібен критичним чинником для успішності реформи в освіті. Цей аналіз розуміє, які конкретні проблеми та виклики проблеми в системі освіти, і спрямовує реформу на вирішення цих проблем.

Глибокий аналіз потребує бути на першому етапі у розробці реформи, оскільки таким чином забезпечено, що реформа буде спрямована на вирішення конкретних проблем і призведе до покращення якості освіти та результатів навчання.

Список використаних джерел:

1. Реформа освіти та науки. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/rozvitok-lyudskogo-kapitalu/reforma-osviti>
2. Освітні реформи: місія, дійсність рефлексія. URL: https://lib.iitta.gov.ua/711911/1/ukr_pol_monograf_478_06.pdf
3. Нова українська школа: як відновити реформу. URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2023/04/11/253724/>

Гресько Андрій Михайлович

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Україна
магістрант спеціальності 051 Економіка (Прикладна економіка)

Ціжма Юрій Іванович

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Україна
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва, торгівлі та прикладної економіки

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

У зв'язку із глобальною цифровою революцією розвиток цифрових технологій в сучасному світі стає об'єктивно невідворотнім процесом, який торкається усіх сфер життєдіяльності держави та суспільства.

Після тривалого застою в Україні, спричиненого подіями 1990-х рр., держава увійшла із запізненням у процес діджиталізації. Україні довелося здійснювати революційні стрибки у даній галузі, яким сприяли: євроінтеграція, спрямованість державної політики та збільшення цифрових компетентностей і